

Đừng Chống Chọi Với Người Quyền Thế, Kéo Rơi Vào Tay Họ!

Bà Costanza Miriana 45 tuổi là ký giả kiêm văn sĩ người Ý. Bà lập gia đình với ông Guido từ 16 năm nay và có 4 người con: 2 trai 2 gái.

Sau khi đậu cử nhân văn khoa bà hành nghề ký giả trong nhiều năm cho đài **Tg3** rồi chuyển sang đài **Rai Vaticano**. Bà viết 3 cuốn sách. Cuốn đầu tiên *"Hãy kết hôn và sống từng phục"* trong đó bà ngỏ lời với các bạn nữ

để giải thích nét đẹp của hôn nhân Công Giáo. Cuốn thứ hai *"Hãy cưới nàng và chết cho nàng"* trong đó bà gợi ý cho bậc nữ tú một cách thức mới mẻ để nhìn bậc nam thanh. Cuốn thứ ba *"Vâng Lời là tốt nhất"* trong đó bà cho rằng bí thuật của hạnh phúc nằm trong Vâng Lời. Vâng Lời là cách thức duy nhất thể hiện tự do đích thật.

Sự thành công của ba tác phẩm nói trên khiến tên tuổi bà Costanza Miriana trở nên nổi tiếng. Thế nhưng điều đáng chú ý không phải thành công vừa nói mà là làm thế nào để thành công trong việc phối hợp hài hòa giữa nhiệm vụ làm mẹ và tham dự Thánh Lễ mỗi ngày??? Xin nhường lời cho bà Costanza Miriana.

Đúng ra phải hỏi tôi: *"Làm thế nào mà lại không đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ mỗi khi hoàn cảnh cho phép có thể đi Lễ được???"*. Bởi vì, đối với tôi, Thánh Lễ là tất cả. Chính tại Thánh Lễ mà tất cả được trao tặng và ký thác. Chính tại Thánh Lễ mà các mệt nhọc được biến đổi và cái bất lực bất tài của chúng ta trở thành phong phú dồi dào. Thêm một điều tuyệt diệu nữa, đó là, tại Thánh Lễ tôi có thể thở than về cái mệt nhọc và đôi khi còn khóc lóc nữa kìa!!! Tôi làm như thế bởi vì, luôn luôn có Một Đấng lắng nghe lời tôi. Rồi tại Thánh Lễ tôi còn được nghỉ ngơi bồi dưỡng nữa!!! Tôi xin tiết lộ một bí mật. Để ngăn chặn đoàn lũ các việc phải làm cứ dồn dập xuất hiện trong tâm trí, khiến tôi bị lo ra lo vô, tôi luôn mang theo một cây viết và một tờ giấy. Nếu không có tờ giấy trắng thì bất cứ tờ giấy nào khác cũng được. Chẳng hạn như tờ ghi trả tiền, tờ ghi phương thuốc các bác sĩ nhi đồng, hoặc tờ quảng cáo tiệm bán pizza .. nghĩa là bất cứ tờ giấy

nào cũng được. Rồi tôi ghi ngay trên tờ giấy những điều xuất hiện trong tâm trí về những chuyện phải làm. Như thế tôi vừa được yên tâm tiếp tục cầu nguyện vừa xua đuổi cái lo sợ quên mất những chuyện phải làm!!! Trong nguyên ngữ tiếng Ý Thánh Lễ được gọi là La Messa, đối với tôi, gọi như thế là vì Thánh Lễ xếp đặt các ngày sống và đâu là các ưu tiên phải chu toàn. Tôi xin tóm tắt ý nghĩ của tôi về tầm quan trọng tham dự Thánh Lễ như thế này:

- Nếu làm mẹ là trận đấu võ, là thuật điên kinh thì Thánh Lễ không gì khác hơn là thuốc kích thích thần diệu. Bởi vì, chính Thánh Lễ trao ban cho chúng ta sức mạnh và năng lượng thiêng liêng cần thiết để sống một ngày đáng sống đúng với tư cách là tín hữu Công Giáo chân chính.

Về câu hỏi: "Làm mẹ theo bẩm sinh hay chỉ hiểu thiên chức làm mẹ với thời gian?", tôi mạn phép trả lời như sau. Tôi không phải là một trong những người phụ nữ ước muốn một điều trước khi hiểu rõ về điều ấy. Nhưng khi điều ấy xảy đến với tôi thì tôi hiểu rằng tôi được hoạch định cho điều này, nghĩa là cho thiên chức làm mẹ. Và khi hiểu được như thế thì tôi cảm nghiệm một niềm vui bao la thật tràn đầy và trọn vẹn, làm đảo lộn tất cả.

Về con cái thì tôi có thể nói con cái chúng tôi đặc biệt ước muốn hai điều. Thứ nhất, các con muốn biết là cuộc sống đời này có tốt và có đáng sống không. Về điểm này thì tôi có thể khẳng định là trong tư cách làm cha làm mẹ, chúng tôi đã minh chứng cho các con thấy: cuộc sống đời này tốt và đáng sống. Thứ hai, các con muốn trông thấy cha mẹ chúng luôn tìm cách hồi tâm hoán cải, biết suy tư về chính mình, có thể các con mới noi theo gương lành thánh của cha mẹ để làm cuộc hành trình nơi cõi đời này tiến về quê hương vĩnh cửu trên thiên đàng.

... "Con đừng chống chọi với người quyền thế, kéo rơi vào tay họ. Đừng tranh chấp với người giàu, kéo họ lấy thế mạnh mà chống lại con; vì vàng bạc làm cho bao người hư hỏng và lòng dạ vua chúa ngả nghiêng. Đừng chống chọi với kẻ lắm mồm, cũng đừng chắt củi thêm vào lửa. Đừng đùa giỡn với kẻ vô giáo dục, kéo tổ tiên con bị khinh chê. Một người đã biết hối lỗi, con đừng la rầy, hãy nhớ rằng tất cả chúng ta đều đáng phạt. Đừng khinh dễ người đã cao niên, vì đến lượt chúng ta rồi cũng già hết cả. Khi có người nào chết, con chớ vui mừng, hãy nhớ rằng tất cả chúng ta đều phải chết. Chớ khinh thường chuyện các bậc khôn ngoan kể lại, hãy nghiền ngẫm phương ngôn của các ngài; vì nhờ học với các ngài mà con có được kiến thức, và biết cách phục vụ các bậc quyền cao. Đừng bỏ qua chuyện các vị cao niên kể lại, vì chính các ngài đã học hỏi nơi tổ tiên mình; nhờ học với các ngài mà con có được sự hiểu biết, và khi cần, con biết đưa ra câu trả lời thích hợp" (Huấn Ca 8,1-9).

("CREDERE la gioia della fede", Settimanale, Anno III, No 19, 10 Maggio 2015, trang 9-13).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt